

KAZUS Z KWPT, PRAWO MIĘDZYNARODOWE PUBLICZNE

Państwa A, B i C zawarły umowę dotyczącą ułatwień celnych. Na mocy tej umowy pewne uprawnienia zostały przyznane państwu D. Państwa A i C są stronami KWPT z 1969 r. Państwo B tę konwencję podpisało, nie złożyło jednak nigdy jej depozytariuszowi dokumentu ratyfikacyjnego. Państwo D nie wyraziło woli związania się KWPT. Tuż po wejściu umowy w życie państwo D złożyło zastrzeżenie, iż nie zamierza być w żadnym razie związane jednym z postanowień umowy go dotyczących. Państwo C złożyło w stosunku do tego zastrzeżenia sprzeciw. Zgodnie z umową korzystanie z przyznaných uprawnień przez państwo D wymaga od niego przekazywania co roku państwom A, B i C po 0,01% z wpływu opłat celnych. Tego właśnie postanowienia dotyczyło zastrzeżenie państwa D. Po 10 latach od wejścia umowy w życie państwo B i C wypowiedziały umowę. Państwo A stwierdziło, że umowa nie przewiduje jej wypowiedzenia, na co państwo C odpowiedziało, że umowę w żadnym razie nie należy uważać na umowę wieczystą. Ponadto państwo A wystąpiło do państwa D z żądaniem przekazania wskazanej opłaty za okres ostatnich 9 lat, gdyż państwo D wskazanej opłaty nie przekazywało.

Oceń sytuację prawną państw A i C.